

CAPÍTOL III

Accés del personal laboral i interí a l'especialitat d'educació social**Article 6. Accés del personal laboral a l'especialitat d'educació social.**

1. El Govern ha de determinar les places de personal laboral amb la categoria d'educador o educadora social, d'acord amb el cinquè Conveni col·lectiu de l'Administració de la Generalitat, les quals han d'ésser ocupades per personal funcionari.

2. Els treballadors laborals fixos de plantilla que ocupen les places classificades per a personal funcionari poden participar en les proves selectives específiques que es convoquin per a ingressar en l'especialitat d'educació social del cos de diplomats de la Generalitat, sempre que posseïxin la titulació de diplomats o diplomada en educació social, qualsevol altra d'homologada degudament o una altra diplomatura o llicenciatura. Els processos selectius han de fer referència tan sols als temes generals del cos de diplomats i no als específics d'educació social, que es consideren superats o assolits.

3. El personal que accedeixi a l'especialitat d'educació social del cos de diplomats mitjançant el procés de conversió en personal funcionari es manté en el mateix lloc de treball que ocupava i amb les mateixes condicions de provisió.

4. El personal laboral fix de plantilla que presti serveis com a educador o educadora social i no esdevingui funcionari en l'especialitat d'educació social del cos de diplomats en els termes fixats pels apartats 1, 2 i 3 roman en la plaça que ocupa, destinada a ésser ocupada per personal funcionari.

Article 7. Accés del personal interí i en règim temporal a l'especialitat d'educació social.

1. El personal interí i el personal laboral amb contracte temporal que, en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, presti serveis com a educador o educadora en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat o que acrediti haver prestat amb anterioritat tres anys de serveis pot participar, excepcionalment, successivament i sense solució de continuïtat, en les tres primeres convocatòries per a l'accés a l'especialitat d'educació social pel sistema de concurs oposició, sempre que posseïxi alguna llicenciatura o diplomatura. Els processos selectius han de fer referència tan sols als temes generals del cos de diplomats i no als específics d'educació social, que es consideren superats o assolits. En tot cas, en la fase de concurs s'ha de tenir en compte, especialment, el temps de serveis prestats com a educador o educadora social.

2. El personal en règim temporal que no superi els processos selectius esmentats en l'apartat 1 cessa, d'acord amb les necessitats dels serveis, en el seu càrrec a l'Administració de la Generalitat.

Disposició transitòria primera. Termini per obtenir la titulació requerida.

El personal afectat pel que estableixen els articles 3, 4 i 6 que no tingui la llicenciatura o la diplomatura universitàries, o una altra titulació equivalent, disposa d'un termini de cinc anys per a obtenir la titulació de diplomats o diplomada en educació social o qualsevol altra d'homologada degudament. Un cop obtinguda la dita titulació dins el termini establert, pot exercir el dret a accedir a l'especialitat d'educació social en les condicions establertes pels articles esmentats.

Disposició transitòria segona. Accés a l'especialitat d'educació social dels funcionaris dels grups B i C que han prestat serveis amb caràcter provisional.

Els funcionaris dels grups B i C de l'Administració de la Generalitat a què es refereixen els articles 3.1 i 4.1 també poden, respectivament, integrar-se en la nova especialitat d'educació social del cos de diplomats o participar en els torns especials de promoció interna per a accedir-hi, si han prestat serveis en llocs d'educador o educadora social, amb caràcter provisional i ininterrompudament, durant un període mínim de cinc anys, que s'ha d'haver iniciat abans del dia 28 d'agost de 2001, data d'aprovació pel Govern del projecte d'aquesta Llei.

Disposició final primera. Desenvolupament i aplicació.

S'autoritzen el Govern i el conseller o consellera del Departament de Governació i Relacions Institucionals perquè, en l'àmbit de llurs competències, dictin les disposicions necessàries per a desenvolupar i aplicar aquesta Llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al DOGC.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 18 de novembre de 2002.

JOSEP MARIA PELEGRÍ I AIXUT,
Conseller de Governació
i Relacions Institucionals

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya»
número 3775, de 4 de desembre de 2002)

25141 LLEI 25/2002, de 25 de novembre, de mesures de suport al retorn dels catalans emigrats i llurs descendents, i de segona modificació de la Llei 18/1996. («BOE» 309, de 26-12-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 25/2002, de 25 de novembre, de mesures de suport al retorn dels catalans emigrats i llurs descendents, i de segona modificació de la Llei 18/1996.

PREÀMBUL

Al llarg de la segona meitat del s. XIX i la primera del s. XX l'emigració catalana a l'exterior va ésser força important. És difícil determinar el nombre de ciutadans dels Països Catalans que van emigrar a altres països, ja que les estadístiques oficials no ofereixen dades anuals continuades del moviment migratori fins al 1882, ni tampoc no es disposa de dades creuades sobre les zones

d'origen dels emigrants i els països de destinació. D'altra banda, cal afegir que fins als anys cinquanta només es comptabilitzaven dades sobre l'emigració transoceànica.

Les causes d'aquest fenomen són diverses i, a grans trets, es poden classificar en causes de tipus econòmic i de tipus social. Pel que fa a les causes econòmiques, l'inici de la transició demogràfica i l'important augment de població que aquesta va produir van provocar que un país basat en l'activitat agrària com era Catalunya en aquell moment no pogués assumir tot aquest creixement demogràfic. D'altra banda, el gran èxode de població rural que es dirigia a les ciutats no podia ésser absorbit, ja que el procés d'industrialització es trobava encara a les beceroles.

És per això que els emigrants procedents dels Països Catalans eren, majoritàriament, jornalers i petits camperols que buscaven en l'emigració una millora de la seva situació sociolaboral.

Pel que fa a les causes de tipus social, es concreten, bàsicament, en la cadena migratòria generada per l'acció d'emigrants establerts a l'estranger, que feien saber les bones condicions de vida que tenien des que havien decidit emigrar, l'acció dels agents reclutadors enviats per països estrangers per tal de captar mà d'obra i, finalment, l'evasió del servei militar. En aquells moments, els països llatinoamericans que més immigració catalana van rebre foren Argentina i Cuba i, més endavant, Veneçuela, Brasil i l'Uruguai. A partir del 1930 aquesta situació va canviar, ja que es va paralitzar l'emigració a aquests països a causa de l'enduriment de la política d'immigració als països llatinoamericans com a conseqüència del Crac del 1929 i del futur desenvolupament de la Segona Guerra Mundial.

Ja al segon terç del s. XX cal destacar l'aparició d'un nou tipus d'emigrant provocat per la Guerra Civil i la posterior dictadura franquista: el refugià polític.

En aquest sentit, només el 1939 el total d'exiliats a tot l'Estat espanyol era de 140.000, dels quals més d'un terç eren catalans.

La destinació d'aquests refugiats fou principalment França —tot i disminuir arran de la Segona Guerra Mundial— i, com ja havia estat tradicional en l'emigració catalana anterior, l'Amèrica Llatina.

Durant el període franquista l'emigració es produeix tant del camp a la ciutat com a l'estranger, sobretot a països europeus, la qual cosa permet una important font d'entrada de divises. Aquest procés s'aturà el 1973 amb la crisi del petroli.

Amb el temps, bona part dels emigrants catalans que al seu moment van haver d'abandonar Catalunya van anar tornant. Tanmateix, molts d'ells van decidir establir-se definitivament al país que els havia acollit i hi van formar família i una nova vida.

Els darrers anys, ateses les condicions de pobresa endèmica i desigualtat que hi ha en alguns països, especialment de l'Amèrica Llatina, bona part de catalans i de llurs descendents es plantegen retornar a Catalunya davant les condicions desfavorables que viuen a llurs països.

En aquest sentit, el Govern de Catalunya té un deute històric tant amb els catalans que van haver d'abandonar el nostre país per diversos motius com amb llurs descendents. És per això que cal articular tot un seguit de mesures per tal de facilitar-ne el retorn i la integració sociolaboral a Catalunya. La qual cosa s'ha d'entendre sens perjudici de les altres mesures i dels ajuts adoptats per l'Administració de l'Estat favorables, igualment, al retorn i a la integració sociolaboral d'aquests ciutadans.

En aquesta Llei s'empra el terme catalans en el sentit establert per l'Estatut d'autonomia.

CAPÍTOL I

Disposicions directives

Article 1. *Principis i objecte.*

Aquesta Llei, basant-se en els principis d'igualtat, solidaritat, justícia social i subsidiarietat, regula les actuacions de suport als catalans i a llurs descendents que decideixen retornar a Catalunya per tal d'exercir-hi l'activitat professional o laboral i establir-hi la residència.

Article 2. *Finalitat.*

1. La finalitat d'aquesta Llei és donar suport als emigrants catalans i a llurs descendents que vulguin retornar a Catalunya i que es trobin en situació de necessitat o desprotecció, per a atendre'n les necessitats bàsiques i afavorir-ne la integració social i laboral.

2. Aquesta Llei estableix, per a assolir el seu objectiu, tot un seguit de prestacions econòmiques i d'actuacions en diversos àmbits, com el dels serveis socials, el laboral, el de la formació o el de l'habitatge.

Article 3. *Condició de retornat o retornada.*

Als efectes del que estableix aquesta Llei, tenen la condició de retornat o retornada i, per tant, el dret a acollir-se a les actuacions que estableix el Pla d'ajuda al retorn:

a) Les persones a les quals es refereix l'article 4.a i b de la Llei 18/1996, de 27 de desembre, de relacions amb les comunitats catalanes de l'exterior.

b) Les persones que tenen permís de residència i que, malgrat que no disposen de la nacionalitat espanyola, són descendents fins al tercer grau de consanguinitat de catalans que al seu moment van tenir veïnatge administratiu a Catalunya.

Article 4. *Pèrdua de la condició de retornat o retornada.*

Als efectes del que estableix aquesta Llei, s'entén que la condició de retornat o retornada es perd al cap de dos anys de la data del retorn definitiu a Catalunya.

Article 5. *Persones destinatàries.*

1. És titular d'un pla d'ajuda al retorn la persona que gaudeix de la condició de retornada, d'acord amb el que estableix l'article 3, i li és concedit en alguna de les modalitats establertes per aquesta Llei.

2. Són beneficiàries d'un pla d'ajuda al retorn la persona o les persones a càrrec de la persona titular i que són membres de la unitat familiar.

3. S'entén que són persones destinatàries del Pla d'ajuda al retorn tant la persona titular com les beneficiàries.

CAPÍTOL II

Requisits i obligacions de les persones destinatàries

Article 6. *Requisits.*

1. Les persones que compleixen la condició de retornades, d'acord amb el que estableix l'article 3, tenen dret a les diferents actuacions incloses en el Pla d'ajuda

al retorn, sempre que compleixin les condicions següents:

- a) Estar empadronades o haver sol·licitat l'empadronament a qualsevol dels municipis de Catalunya.
- b) Haver residit en un estat estranger, com a mínim, tres anys continuats o cinc anys no continuats, i d'aquests, els dos darrers immediatament anteriors a la sol·licitud d'ajuda.
- c) Tenir més de divuit anys.
- d) Acreditar que no disposen de mitjans econòmics ni de patrimoni suficients, d'acord amb els termes que per reglament s'estableixin per a poder accedir a les prestacions econòmiques que derivin del Pla d'ajuda al retorn.

2. Les persones que són beneficiàries de qualsevol altre ajut públic derivat de llur condició de retornades no tenen dret a acollir-se, pels mateixos conceptes, al Pla d'ajuda al retorn.

Article 7. *Obligacions de les persones destinatàries.*

Les persones destinatàries del Pla d'ajuda al retorn estan obligades a comunicar a l'entitat gestora que correspongui, en el termini d'un mes, els canvis de situació personal o patrimonial que, d'acord amb aquesta Llei, poden modificar, suspendre o extingir algunes de les prestacions.

CAPÍTOL III

Actuacions i prestacions

Article 8. *Actuacions i prestacions.*

Les ajudes per a la integració de les persones retornades que pateixin una situació de desprotecció per raons de caire socioeconòmic es recullen en el Pla d'ajuda al retorn, que consisteix en l'aplicació coordinada d'algunes o de totes les actuacions següents:

- a) Les accions prèvies per a agilitar i coordinar les actuacions dels diferents nivells de l'Administració pública que facilitin la contractació en origen i l'execució dels tràmits d'empadronament.
- b) Les prestacions per a facilitar el retorn consistents en una ajuda econòmica per a compensar les despeses del viatge.
- c) Les prestacions d'urgència, que consisteixen en ajudes econòmiques de caràcter puntual per a afrontar situacions de necessitat extrema.
- d) La formació ocupacional, de manera que la condició de retornat o retornada signifiqui un element de valoració en els barems d'accés a les diferents activitats de caràcter ocupacional.
- e) El suport a la inserció laboral, mitjançant el Servei d'Ocupació de Catalunya, i l'accés a plans d'ocupació.
- f) L'assessorament tècnic i jurídic en el cas de crear empreses a Catalunya.
- g) El suport, la informació i l'orientació per a facilitar-ne la integració social amb ajudes diverses.
- h) La formació, per a garantir uns coneixements bàsics de la realitat sociolaboral de Catalunya, dels drets i deures i de la llengua, amb la finalitat de facilitar-ne la integració cultural i social.
- i) L'accés a l'habitatge social.
- j) L'accés a la renda mínima d'inserció.
- k) La informació i l'orientació sobre els requisits i els documents necessaris per a facilitar l'obtenció de la nacionalitat en cada cas concret.

- l) L'assessorament i, si escau, el suport econòmic respecte a la possible homologació i la convalidació tant de títols i d'estudis oficials com del permís de conduir.
- m) Totes les altres actuacions que siguin considerades pertinents.

Article 9. *Prestacions econòmiques.*

1. Les prestacions econòmiques del Pla d'ajuda al retorn, establertes per l'article 8.b i c, tenen un caràcter puntual i llur import està en funció de la situació de desprotecció, de les despeses originades pel viatge de retorn, de les necessitats de les persones destinatàries per a establir-se a Catalunya, i també de les despeses específiques derivades del permís de conduir, necessari per a dur a terme llur activitat laboral.

2. Les prestacions econòmiques establertes per aquesta Llei consisteixen en subvencions a fons perdut o en bonificacions de préstecs d'acord amb el que estableixi el reglament en cada cas. En aquest sentit, la determinació de la quantia màxima i mínima de les prestacions també s'ha d'efectuar per reglament.

3. Les prestacions econòmiques establertes per aquesta Llei han d'ésser compatibles amb altres ingressos de les persones beneficiàries no derivats de la condició de retornat o retornada de la manera que determini el reglament.

4. Les prestacions econòmiques establertes per aquesta Llei, d'acord amb la normativa aplicable, no són transmissibles i no poden ésser embargades, ni retinudes, ni donades en garantia de cap obligació.

CAPÍTOL IV

Gestió i organització administrativa

Article 10. *Oficina de gestió unificada del pla d'ajuda al retorn.*

1. Les diferents actuacions establertes per aquesta Llei, per a aconseguir la simplificació administrativa i la reducció de càrregues burocràtiques, han d'ésser gestionades per l'Oficina de Gestió Unificada del Pla d'ajuda al Retorn, que ha de coordinar totes les actuacions dels diversos departaments de la Generalitat establertes pel Pla d'ajuda al retorn. Aquesta Oficina s'ha d'adscriure orgànicament i funcionalment al departament que determini el Govern, el qual ha de nomenar un gerent o una gerent perquè en dirigeixi el funcionament i la coordinació amb la resta de departaments.

2. Les funcions de l'Oficina de Gestió Unificada del Pla d'ajuda al Retorn són:

- a) Verificar formalment les sol·licituds d'atorgament i la documentació que les acompanya.
- b) Elaborar periòdicament un informe d'avaluació sobre el funcionament del Pla d'ajuda al retorn per tal de valorar-ne el desenvolupament i els resultats de l'aplicació.
- c) Coordinar les diferents oficines d'organismes públics catalans situades a l'estranger per tal de donar a conèixer aquesta Llei al nombre més gran possible de catalans emigrats i utilitzar aquesta xarxa per facilitar l'execució de tràmits des de l'estranger.
- e) Les altres establertes per via reglamentària.

3. L'Oficina de Gestió Unificada ha d'emprar en la seva gestió les noves tecnologies de la comunicació per tal de facilitar la publicitat de les diferents actuacions establertes per aquesta Llei i l'execució de tràmits administratius mitjançant aquestes noves tecnologies.

4. El Govern ha de compartir informació sobre el desenvolupament del Pla d'ajuda al retorn amb altres comunitats autònomes que en disposin i amb el Govern de l'Estat en l'ús de les seves competències.

Article 11. *Consell Assessor del Pla d'Ajuda al Retorn.*

1. Es crea el Consell Assessor del Pla d'Ajuda al Retorn, en el qual han d'ésser representats els diversos departaments de la Generalitat implicats en l'aplicació del Pla, i també les administracions locals, les entitats d'iniciativa social i les organitzacions sindicals i empresarials.

2. Les funcions del Consell Assessor del Pla d'Ajuda al Retorn són:

- a) Valorar els resultats de l'aplicació del Pla d'ajuda al retorn i el desenvolupament d'altres actuacions relacionades.
- b) Emetre informes sobre les consultes que li formuli el Govern.
- c) Les altres establertes per reglament.

Article 12. *Aprovació del pla d'ajuda al retorn.*

1. L'Oficina de Gestió Unificada del Pla d'Ajuda al Retorn, d'acord amb les sol·licituds rebudes, ha de proposar a les direccions generals implicades en el desenvolupament del Pla d'ajuda al retorn una proposta de resolució per tal que resolguin l'aprovació, la denegació, la modificació o la suspensió de les prestacions establertes per aquest Pla.

2. Les persones sol·licitants i les beneficiàries poden interposar recurs contra la resolució davant l'òrgan competent que correspongui d'acord amb el procediment administratiu.

Article 13. *Confidencialitat de les dades.*

Totes les persones i tots els organismes que intervinguin en qualsevol actuació referent al Pla d'ajuda al retorn són obligats a vetllar perquè es mantingui la reserva sobre les dades confidencials i la identitat de les persones destinatàries, a fi de salvaguardar-ne el dret a la intimitat, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Article 14. *Coordinació amb les oficines d'organismes públics catalans a l'exterior i els casals catalans.*

Les diferents oficines d'organismes públics catalans a l'exterior i els casals catalans reconeguts i inscrits al Registre de Casals —creat per l'article 8 de la Llei 18/1996— s'han de coordinar amb l'Oficina de Gestió Unificada del Pla d'Ajuda al Retorn, han de complir les funcions de punt d'informació per a donar a conèixer aquesta Llei i han de servir per a fer els primers tràmits des de l'estranger.

Disposició addicional primera. *Modificació de la Llei 18/1996.*

Es modifica l'article 4.a de la Llei 18/1996, que resta redactat de la manera següent:

- «a) Les persones residents fora del territori de Catalunya, llurs cònjuges i llurs descendents, als

quals es refereix l'article 6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i també les persones que són membres d'una unió estable de parella amb persones residents fora del territori de Catalunya.»

Disposició addicional segona. *Renda mínima d'inserció.*

Les persones retornades resten exemptes del compliment de les condicions establertes per l'article 4.1.b del Decret 306/1998, d'1 de desembre, de desplegament de la Llei 10/1997, del 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció, pel que fa a la necessitat d'acreditar una residència continuada i efectiva a Catalunya com a mínim amb un any d'antelació a la data de la sol·licitud.

Disposició addicional tercera. *Accés a les convocatòries d'habitatge social.*

El Govern ha d'incorporar la figura de persona retornada, definida per aquesta Llei, al Decret 195/2001, de 10 de juliol, sobre el procediment d'adjudicació d'habitatges promoguts per la Generalitat de Catalunya, per tal que aquesta condició sigui un element de valoració en els barems d'accés a les convocatòries d'habitatge social.

Disposició addicional quarta. *Reserva de llocs de treball.*

El Govern ha de reservar un 5% dels llocs de treball emmarcats en els ajuts destinats a la contractació de treballadors desocupats per a executar obres i serveis d'interès general i social, per a la subvenció dels costos salarials dels treballadors que ho desitgin i que compleixin els requisits fixats per aquesta Llei per a acollir-se al Pla d'ajuda al retorn o bé que ja gaudeixin de la condició de retornat o retornada.

Disposició addicional cinquena. *Contractació en origen.*

El Govern, per mitjà de la xarxa d'intermediació i selecció laboral en origen (XILA), en col·laboració amb els casals catalans de l'exterior, ha de facilitar la contractació en origen de les persones que ho desitgin i que compleixin els requisits fixats per aquesta Llei per a acollir-se al Pla d'ajuda al retorn o bé que ja gaudeixin de la condició de retornades.

Disposició addicional sisena. *Entitats representatives de les persones retornades.*

Es faculta el Govern per a canalitzar, dins el Pla d'ajuda al retorn, les polítiques que es considerin oportunes per mitjà de les entitats representatives a Catalunya de les persones retornades o de les associacions d'immigrants de països en els quals resideixen contingents importants de descendents de catalans.

Disposició final primera. *Desenvolupament i aplicació.*

Es faculta el Govern per a dictar, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les normes necessàries per a desenvolupar-la i aplicar-la.

Disposició final segona. *Entrada en vigor de les obligacions.*

L'entrada en vigor d'aquesta Llei no implica l'augment de crèdits ni la generació de despeses amb càrrec al

pressupost vigent. Les obligacions derivades d'aquesta Llei, si escau, entren en vigor a partir de l'exercici pressupostari vinent.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertogui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 25 de novembre de 2002.

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3776, de 5 de desembre de 2002)

25142 *LLEI 26/2002, de 28 de novembre, de modificació de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra, en relació amb l'afiliació sindical dels membres del cos de mossos d'esquadra.* («BOE» 309, de 26-12-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 26/2002, de 28 de novembre, de modificació de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra, en relació amb l'afiliació sindical dels membres del cos de mossos d'esquadra.

PREÀMBUL

La Resolució 711/VI, de 10 de maig de 2001, del Parlament de Catalunya, sobre la lliure afiliació dels agents de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra als sindicats interprofessionals, instà el Govern a presentar-li, abans de la fi de l'any 2001, una iniciativa legislativa que permetés modificar el marc legal establert pels articles 49 i 50 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra, i per la disposició addicional dissetena del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, a fi de garantir el dret dels membres del cos de mossos d'esquadra a la lliure afiliació als sindicats interprofessionals.

Així mateix, aquesta Resolució estableix que la nova regulació ha de permetre d'una manera simultània el manteniment i la creació, si escau, de sindicats específics o professionals del cos de mossos d'esquadra, que han de continuar essent, juntament amb els sindicats interprofessionals, de lliure afiliació.

Per aquest motiu, es considera necessari complir l'esmentada Resolució amb la modificació dels dits preceptes de la Llei 10/1994, per tal d'incloure-hi el reconeixement del dret dels membres de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra a afiliar-se a les organitzacions sindicals que triïn lliurement per a la defensa de llurs interessos professionals, econòmics i socials, i a separar-se'n.

Atès que una de les funcions principals de la policia de la Generalitat és garantir el lliure exercici dels drets i les llibertats dels ciutadans, creiem que és imprescindible

dible equiparar els membres del cos de mossos d'esquadra a la resta de treballadors de Catalunya, tant pel que fa als drets com pel que fa als deures.

Aquesta Llei és fruit del consens de les forces polítiques del Parlament de Catalunya, per la qual cosa, totes les modificacions que se'n desprenguin han de tenir com a objectiu principal, a banda de racionalitzar la representació sindical en el si del cos de mossos d'esquadra, la recerca del consens més ampli possible, no únicament parlamentari, sinó també social.

Tenim l'oportunitat única d'aconseguir la vertebració decisiva d'un model de representació sindical per a la policia de la Generalitat que s'adapti a un entorn europeu i permeti, alhora, la participació de les organitzacions sindicals representatives en l'èxit del desplegament de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra.

Article 1.

Es modifica l'article 49 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra, que resta redactat de la manera següent:

«Els drets sindicals del cos de mossos d'esquadra són regulats per aquesta Llei i la resta de la legislació vigent.»

Article 2.

Es modifica l'article 50 de la Llei 10/1994, que resta redactat de la manera següent:

«Els membres del cos de mossos d'esquadra, per a la defensa de llurs interessos, tenen dret a afiliar-se lliurement a les organitzacions sindicals, a separar-se'n i a constituir-ne, sempre que compleixin els requisits establerts per l'article 4 de la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical.»

Article 3.

Es modifica l'article 51 de la Llei 10/1994, que resta redactat de la manera següent:

«Les organitzacions sindicals amb representació en el cos de mossos d'esquadra tenen dret que se'ls faciliti un local per a l'exercici de llurs activitats, a les dependències que es determinin, i tenen també els altres drets i prerrogatives que els atorga la legislació vigent.»

Disposició transitòria.

Els efectes derivats del dipòsit i la inscripció dels estats en el Registre especial d'organitzacions sindicals de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra es mantenen fins que les organitzacions sindicals no els dipositin i inscrivin en l'oficina corresponent del Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme, cosa que han de fer abans de la convocatòria del nou procés electoral.

Disposició derogatòria.

Queda derogada la disposició addicional dissetena del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.